

Nr 499.

Av herrar **Andersson** i Eskilstuna och **Nilsson** i Landskrona, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 175, angående höjning av medlemsbidraget till de erkända lokalsjukkassorna, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 175 till årets riksdag föreslås, att medlemsbidraget till de erkända lokalsjukkassorna höjes med i allmänhet 50 öre för år och medlem och för lokalsjukkassorna i de fyra nordligaste länen med en krona för år och medlem.

Någon motsvarande förhöjning av medlemsbidraget till de erkända centralsjukkassorna föreslås däremot inte.

Av propositionen framgår att lokalsjukkassorna, även efter denna förhöjning, skulle komma att sakna täckning för sina förvaltningskostnader med ett belopp som beräknas till 50 öre för år och medlem. Det kan därför ifrågasättas huruvida icke medlemsbidraget borde höjas så, att det täckte hela förvaltningskostnaden, som ju varit avsett med detta bidrag. Nu komma kassorna, även efter förhöjningen, att få täcka en del av förvaltningskostnaderna med medel som egentligen äro avsedda för kassornas löpande sjukhjälsutgifter. I längden kan detta komma att menligt inverka på kassornas soliditet. Då Kungl. Maj:t ändock ansett att höjningen bör begränsas till den föreslagna skall här icke påyrkas någon ändring i detta avseende.

En kategori av sjukkassor, för vilka icke föreslagits någon höjning av medlemsbidraget, men som arbeta under likartade förhållanden som lokalsjukkassorna och som få täcka en ännu större del av sina förvaltningskostnader med medel som äro avsedda för sjukhjälsutgifter, äro de centralsjukkassor som ha stad till verksamhetsområde. Enligt tillgängliga statistiska uppgifter belöpte sig dessa kassors förvaltningskostnader för år 1942 till i genomsnitt fyra kronor och 28 öre pr medlem. På grund av krisförhållandena torde dessa kostnader därefter ha ytterligare stegrats. Då medlemsbidraget för direkt anslutna medlemmar till dessa kassor för närvarande utgår med tre kronor för år och medlem, följer därav att de ha en brist i fråga om täckningen av sina förvaltningskostnader, som för år 1942 uppgick till 1 krona och 28 öre för år och medlem. Under sådana förhållanden synes det fullt berättigat, att även dessa kassor finge en höjning

av medlemsbidraget av minst den storleksordning som föreslagits för lokalsjukkassorna.

Härför talar ytterligare ett skäl. I de städer som utgöra egna central-sjukkasseområden, men i vilka det ändock finnes lokalsjukkassor, skulle det sammanlagda medlemsbidraget till medlem som tillhör såväl central-sjukkassan som lokalsjukkassa (indirekt ansluten medlem) komma att uppgå till tre kronor och 50 öre för år medan det till medlem som endast tillhör centralsjukkassan (direkt ansluten medlem) skulle uppgå till endast tre kronor för år, om propositionen antages oförändrad. Detta skulle i hög grad komma att motverka den centralisation av sjukkasseverksamheten som ur många synpunkter är önskvärd.

Det synes därför ur såväl rättvise- som praktiska synpunkter fullt berättigat, att den höjning av medlemsbidraget som föreslås för lokalsjukkassa även får gälla för centralsjukkassa med stad som verksamhetsområde, varför vi hemställa,

att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts proposition i övrigt måtte besluta, att de ändrade grunder för medlemsbidrag till de erkända lokalsjukkassorna som föreslås tillämpade från och med 1 juli 1945, skola gälla jämväl för direkt anslutna medlemmar i de centralsjukkassor som ha stad till verksamhetsområde.

Stockholm den 19 mars 1945.

E. Gust. Andersson
i Eskilstuna.

Karl J. Nilsson,
Landskrona.